

Tuần Báo Vô Vi

3 tháng 11 năm 2024

Số 732

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Làm sao tự cứu được ?
- 2) Làm sao về được siêu thế giới ?
- 3) Tình thương do đâu mà có ?
- 4) Duyên lành yêu nhau từ đâu mà có ?
- 5) Bản chất hay chống đối có hữu ích gì không ?
- 6) Muốn trau dồi tâm thức thì phải trau dồi làm sao ?
- 7) Muốn thực hiện chất phác thì phải làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Montréal, 08-06-97 3:50 AM Hỏi: <i>Làm sao tự cứu được ?</i> Đáp: Thừa phải áp dụng nguyên khí của Trời Đất thanh lọc tâm thân, hiệp khí cùng Trời Đất, nhiên hậu mới rõ được vị trí của chính mình vốn vẹn chỉ có phần hồn tiến hóa đúng đường thì mọi sự sẽ được yên vui. Kệ: Thức tâm tự rõ đạo chơn mùi Trí giác tâm minh tự cảm vui Ba cõi cộng đồng chung giải tiến Thành tâm tu luyện tự mình vui.	2) Montréal, 09-06-97 4:35 AM Hỏi: <i>Làm sao về được siêu thế giới ?</i> Đáp: Thừa siêu thế giới là gốc gác của tâm linh, cần tu tự đạt tới quân bình, thì mới có cơ hội về với siêu thế giới tốt đẹp và vĩnh cửu. Kệ: Thực hành phát triển trí tâm minh Thức giác bình tâm rõ ý tình Mưu lợi không còn tâm phát triển Bình giao thanh tịnh tự mình minh.
3) Montréal, 10-06-97 2:50 AM Hỏi: <i>Tình thương do đâu mà có ?</i> Đáp: Thừa tình thương do sự kích động và phản động đã hình thành sau sự đau thương của tình đời đen bạc, giết nhau để sống và cứu nhau sau khi cảm động. Kệ: Phân minh trí tuệ chuyển lòng vòng Cứu giúp sau khi hiểu được thông Nguyên niệm lòng thành tâm cứu độ Bình tâm thanh tịnh từ ngoài trong.	4) Montréal, 11-06-97 4:10 AM Hỏi: <i>Duyên lành yêu nhau từ đâu mà có ?</i> Đáp: Thừa duyên lành yêu nhau từ tầng số điện quang của đôi bên hình thành, gặp nhau nhớ nhau và không bao giờ quên nhau. Kệ: Duyên lành chuyển hóa tự tô màu Thồn thức thương yêu tự nhớ nhau Đen bạc không còn ly chuyển cách Cùng chung xây dựng cùng chung tàu.
5) Montréal, 12-06-97 4:45 AM Hỏi: <i>Bản chất hay chống đối có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thừa bản chất hay chống đối với người khác, hoàn toàn không hữu ích gì cho tâm lẫn thân. Ngược lại biết hòa là sẽ có cơ hội tự giải, chỉ có tiến không có lùi. Kệ: Tâm thân hòa hợp sáng minh đời Nhân quả không còn lưu luyện tới Hòa hợp chung hành thêm sáng suốt Biết mình hiểu họ rõ thân Trời.	6) Montréal, 13-06-97 12:50 AM Hỏi: <i>Muốn trau dồi tâm thức thì phải trau dồi làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn trau dồi tâm thức thì phải tu và tự hướng thượng hòa hợp với trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ, thì mới có cơ hội trau dồi tâm thức thanh nhẹ và sáng suốt, tâm hướng về Trời thì mới có cơ hội hợp nhứt được, tiến về nguồn gốc thì mới hiểu được nguyên lý vô sanh bất diệt của Như Lai. Kệ: Cảm thông nguyên lý tự phân bài Thức giác bình tâm chẳng tạo sai Nhân quả đành rành không chuyển động Quy không thanh nhẹ vẫn còn may.

7) Montréal, 14-06-97 2:55 AM

Hỏi: Muốn thực hiện chất phác thì phải làm sao ?

Đáp: Thừa muốn thực hiện chất phác, thì phải nhớ nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên, mà buông thả tự do mọi sự việc trước mắt và trong tâm, thì sẽ được an yên dễ tu dễ hòa hơn, tức là giải nghiệp, không còn nắm bắt từ một việc nhỏ cho đến một việc lớn.

Kệ:

Thực hành buông thả chẳng giận hờn
Khai trí mở tâm lại rõ hơn
Đạo hạnh tràn đầy không nắm bắt
Về không thanh nhẹ tự quy hườn.

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 15 (tiếp theo)

Mình xuyên giải tỏa tâm phiền muộn
Vượt khỏi trùng dương chẳng có buồn
Dứt khoát thanh bình tu tự tiến
Cần khôn quy một tiến hóa luôn.

“Mình xuyên giải tỏa tâm phiền muộn”:

Phần hồn, hồn vía xuyên được giải tỏa tâm phiền muộn, khối óc ô trược của chúng ta được giải tiến, hướng về thanh tịnh mà tiến.

“Vượt khỏi trùng dương chẳng có phiền”:

Chúng ta vượt khỏi những cái gì che đậy khối óc của chúng ta là không có buồn phiền nữa.

“Dứt khoát thanh bình tu tự tiến”:

Lúc nào cũng thanh bình, sáng suốt, tu tự tiến.

“Cần khôn quy một tiến hóa luôn”:

Hòa hợp với chấn động của vũ trụ quang quy là một. Lúc đó mới thật sự tiến hóa luôn, có gì thắc mắc hướng tâm về đó, sáng chói và giải tỏa tất cả những sự lo âu.

Thực hành đứng đắn, khai triển tâm linh sáng suốt, trung tim bộ đầu mở, thường trực hướng thượng, hướng về ánh sáng bên trên khối óc, tâm tự động tiến hóa tốt đẹp. Không thể xuất ngôn bừa bãi. Không làm điều sai quấy. Nếu làm điều sai quấy thì bộ óc không có sáng. Trong đạo nói hạ tầng công tác là luồng điển của chúng ta bị rút xuống dưới, hướng về tham dục thì không có tiến được. Nếu chúng ta cố gắng cương quyết tu tới, tu tới thì đâu có buồn. Chỉ có vui, không có buồn, không có phiền muộn nữa. Tức là chúng ta đã giải tỏa được những sự tăm tối của nội tâm, ánh sáng thường trực quang chiếu khối óc của chúng ta, hành sự đứng đắn. Càng tu càng tiến, càng tu càng minh mẫn. Phần hồn minh mẫn sáng suốt, lúc già bỏ xác minh mẫn ra đi tốt đẹp, bạn bè đông đủ rước chúng ta. Không có một ai mà bỏ người thiện nhân tu tiến.

Thiện nhân là biết cứu mình, hành pháp để cứu mình thì pháp đó mới là đúng đường đi. Hành pháp để hại người, pháp đó là sai, như học bùa để đánh ma, đánh quỷ, đó là tâm ác, không phải là tâm thiện! Tâm

thiện không làm điều đó! Tâm thiện chỉ nhịn nhục, thăng hoa, tiến hóa, mới là tâm thiện. Tâm thiếu nhịn nhục là tâm ác. Chơn hành quang sáng chói là chỗ đó đó. Trung tim bộ đầu khai mở rồi, đời đạo song tu. Đạo là bộ đầu rút thanh nhẹ, ánh sáng tới với tâm thức, không có bừa bãi, lúc nào xuất ngôn cũng trong tinh

thần minh triết rõ rệt, thực hành đứng đắn. Tâm làm thân chịu, không có đổ thừa một ai. Dứt khoát tu tiên, nhiên hậu mới đến tới vô cùng tận, biển yêu của Thượng Đế là nơi đó.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 09 tháng 05 năm 1971

Lưỡi co niệm Phật ma không tới
Mắt nhắm thâm tâm thoát thế đời
Tuyển chọn đường đi nơi giác thế
Quanh co muôn lộ tiến tùy thời.

Hiền huynh hiền đệ chớ rời
Cẩn rắng co lưỡi mở lời thiên không
Nhẹ nhàng trí nhớ không không
Lúc nào cũng vậy hóa công chuyển hòa
Mất trần mở toét khó mà
Vui chung tiên cảnh hợp hòa nội tâm
Thế gian lý luận thì thâm
Tiến lên lùi lại ngấm ngấm khổ đau
Tưởng làm sự thế nhiệm màu
Đâu dè sự thế cơ cầu rã tan
Chán đời chẳng muốn ước màng
Tự tu giải thoát lập đàn muôn năm
Tu thời phải gắng tu tâm
Đạo nơi Thiên cảnh chớ lầm thế gian
Đạo là đường lối tịnh an
Đấu tranh thế sự là ràng buộc nhau
Tu thời minh bạch trước sau
Nội tâm ngũ tạng hợp màu chuyển luân
Diễn thông tự mở nẻo tầng
Tiến lên không động hợp phân thế tình
Chỉ lo tu luyện xét mình
Chớ nên ý lại dối tình giả tâm
Ước mong huynh đệ tự tâm
Gặp nhau nơi cõi thâm trầm yên vui.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ THÁNH HIỀN ĐƯỜNG

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI NĂM (tiếp theo)

CHÂN ĐẠO ĐỨC, TRỜI KHẢO NGƯỜI XÉT PHẨM ĐỨC THỰC TU HÀNH, CHĂM LO GIỮ GÌN HẠNH KIỂM

...

Thái Sinh: Quả là không đơn giản, người tu đạo thường hiếu kỳ và tham cầu, không chịu thực hành chân pháp, luôn luôn giả dối, đa số bỏ dở nửa chừng.

Tế Phật: Đêm nay ta chẳng thể sắp xếp để con vẫn đạo vị nữ đạo sĩ này, chúng ta hãy tìm một vị khác để thảo luận.

Thái Sinh: Thưa đúng... Xin thầy giảm bớt tốc độ, vì vừa rồi mở mắt ra, con cảm thấy không chịu đựng nổi sức gió.

Tế Phật: Hiện tại công lực con chưa đủ nên mới cảm thấy như vậy, tốt hơn con hãy nhắm mắt lại.

Thái Sinh: Thưa vâng.

Tế Phật: Trên lầu tiệm buôn phía trước có một cụ già chuyên làm việc thiện.

Thái Sinh: Thưa ân sư, con đã nhìn thấy căn lầu, bên trong có một cụ già, đỉnh đầu

ngời tỏa hào quang, tướng mạo quá phi phàm, chắc chắn là người tu hành đúng đạo.

Tế Phật: Đúng, vị đó là người tu hành chân chính, lại thường cúng tiền in kinh sách và tạp chí, hoặc giúp đỡ kẻ nghèo khó, nhưng luôn giấu họ giấu tên. Giao tiếp với người luôn luôn giữ lễ độ, không ham danh hão, không chuộng phú quý vinh hoa, vị này đáng làm gương sáng cho người đời.

Thái Sinh: Quả đúng như vậy, con nghĩ một người luôn luôn giữ được tâm trong sáng hẳn là phải xa lìa được cảnh đời vật chất cùng các thú vui để thực hiện những điều ích lợi về tinh thần cho mình và cho cả người, chúng sinh có sao lại không thể làm như thế nổi?

Tế Phật: Ha ha, trên đời có ba loại người, loại thứ nhất "nói là làm được" cư xử đúng đắn. Loại thứ hai "nói mà không làm được" cả lời nói lẫn việc làm đều giả dối, chuyên

xảo trá kiếm lợi. Loại thứ ba “nói chẳng được nhưng lại làm được” đây là loại người chân thành tu đạo, chẳng tham danh lợi. Cụ già đó thuộc người thứ ba này.

Thái Sinh: Chăm chỉ cày bừa, chẳng bận tâm đến sự được mất, luôn luôn được mọi người kính trọng. Bây giờ đã muộn, liệu ân sư còn có thể sắp xếp thêm để giúp con tới nơi khác học đạo tiếp?

Tế Phật: Đêm nay thời giờ đã trễ, thôi để tới đêm mai, con hãy chuẩn bị lên đài sen để trở lại Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

